A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2010. december 17.*

A T-460/08. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: A. Aresu és A. Caeiros, meghatalmazotti minőségben)

felperesnek

az **Acentro Turismo SpA** (székhelye: Milánó [Olaszország], képviselik: A. Carta és G. Murdolo ügyvédek)

alperes ellen

a Bizottság által az EAK 153. cikk alapján benyújtott, az alperesnek a Közös Kutatóközpont hivatalos kiküldetéseit teljesítő tisztviselők utazásainak szervezésére vonatkozó 349-90-04 TL ISP I. sz. szolgáltatási szerződésben foglaltak alapján a felperest állítólagosan megillető összegeknek, valamint a késedelmi kamatoknak a megfizetésére való kötelezésére irányuló keresete tárgyában,

* Az eljárás nyelve: olasz.

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: M. E. Martins Ribeiro elnök, S. Papasavvas és N. Wahl (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2010. február 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Szerződéses háttér

1 1990. április 6-án az Európai Atomenergia-közösséget (Euratom) képviselő Európai Közösségek Bizottsága megkötötte a későbbiekben Acentro Turismo SpA-nak nevezett Acentro Divisione Turismo SpA-val (a továbbiakban: Acentro) a 3949-90-04 TL ISP I. számú szolgáltatói szerződést (a továbbiakban: szerződés).

2 A szerződés előírta, hogy a Bizottság érdekében az Acentro biztosítja az Isprában (Olaszország) található Közös Kutatóközpont által kért hivatalos kiküldetésekkel kapcsolatos utazásszervezést.

3 A szerződést a 2.1. cikke értelmében eredetileg 1990. október 1-jétől számított két éves időtartamra kötötték. Ezt követően a szerződést az 1992. augusztus 11-én Isprában aláírt első szerződésmódosítással négy évvel, majd az 1994. július 7-én Isprában aláírt második szerződésmódosítással hat évvel és végül az 1996. szeptember 9-én Isprában aláírt harmadik szerződésmódosítással hat hónappal meghosszabbították.

4 A szerződés 6.2. cikke szerint az Acentrónak havi három alkalommal ki kellett töltenie a kiállított menetjegyeknek megfelelő számlák részletes elszámolási jegyzékét, majd ezeket a Bizottság illetékes szolgálatai részére a többi esetleges költségelszámolással egyetemben kellett megküldenie. Ezt követően az említett szolgálatoknak a szóban forgó elszámolásokat a benyújtásuk időpontjától számított hatvan napon belül kellett megtéríteniük.

5 A szerződés 7. cikke szerint az Acentro a Bizottságot megillető háromféle pénzügyi jogosultságot ismert el:

– jutalékot, amely „a nemzetközi légi jegyértékesítéssel kapcsolatos összegek 3%-a alapján” kerül kiszámításra (7.1. cikk);

– a szerződés 1. mellékletében meghatározott paramétereknek megfelelően a Bizottság által rendelkezésre bocsátott, az isprai létesítmény helyiségeinek használatával és karbantartásával járó költségekhez, különösen a takarítás, fűtés, légkondicionálás és az elektromos áram költségeihez való hozzájárulást (7.2. cikk);

– a szokásos működési költségek és a rábízott feladatok végrehajtási költségeinek, valamint a telefon-, telex- és faxköltségek megtérítését (7.3. cikk).

6 A szerződés 8. cikke értelmében a Bizottságnak félévente el kellett juttatnia a fent említett pénzügyi jogosultságokkal kapcsolatos számlát az Acentro részére, amelyet az Acentrónak a kézhezvételtől számított harminc napon belül kellett megfizetnie.

7 A szerződés 15. cikke a következőképpen rendelkezett:

„15.1. A jelen szerződés tekintetében az olasz jog az irányadó.

15.2. A jelen szerződéssel összefüggő jogvita esetén hatáskörrel a szerződő felek között felmerülő minden vitás ügyben kizárólag az Európai Közösségek Bírósága rendelkezik hatáskörrel."

8 A szerződés az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikke második bekezdésének megfelelően azt is előírta, hogy a választottbírósági kikötésről külön jogi aktusban, egy második aláírással kell rendelkezni.

9 Az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikkének második bekezdése kimondja, hogy „[...] az igazságügyi hatóság illetékességétől való eltérések minden esetben érvénytelenek, amennyiben nem kerülnek írásban külön jóváhagyásra".

A jogvita előzményei

10 A szerződés 1997. március 31-i lejárta után a Bizottság illetékes szolgálatai megállapították, hogy az Acentro nem egyenlítette ki a Bizottság által a szerződés 8. cikkének megfelelően kiállított két számlát, vagyis:

– a 97170/REE hivatkozási számú, 1997. május 19-i, 1 566 571 ITL összegű, az 1996. szeptember 1-jétől 1997. március 31-ig tartó időszakra a helyiségek rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos költségekre vonatkozó számlát;

– a 97182/REE hivatkozási számú, 1997. május 19-i, 75 042 795 ITL összegű, az 1996. október 1-jétől 1997. március 31-ig tartó időszakra a nemzetközi repülőjegyek értékesítésére kivetett 3%-os jutalékra vonatkozó számlát.

11 1997. szeptember 2-i levelében a Bizottság felhívta az Acentrót a szóban forgó két számla összegének az ezen emlékeztető kézhezvételének időpontjától számított tizenöt napon belül történő megfizetésére.

12 A Bizottság 1997. szeptember 2-i levelére az Acentro 1997. szeptember 12-i levelében válaszolt. Válaszában egyrészt arra hivatkozott, hogy a Bizottság által igényelt 76 609 366 ITL végösszegből le kellene vonni a 22 257 166 ITL-ra becsült teljes összeget, amellyel a Bizottság tartozik. Másrészt, kifejezte azon szándékát, hogy a fennmaradó tartozást nem fogja kiegyenlíteni, mivel úgy véli, hogy ezt az összeget az Európai Közösséggel 1996. július 23-án Milánóban (Olaszország) megkötött 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés végrehajtása során keletkezett 29 328 000 ITL összegű követelésébe kellene beszámítani.

13 Az Acentro Bizottsággal szembeni, a szerződés végrehajtásából eredő tartozásai és követelései közötti beszámítás elvét elfogadva a Bizottság elvégezte a 1997-es év vonatkozásában a szerződő felek tartozásainak és követeléseinek összehasonlító vizsgálatát.

14 Ezen vizsgálat során a Bizottság a fenti 10. pontban említett számlákon túl figyelembe vett az Acentro által meg nem fizetett telefonköltségekre vonatkozó hat számlát, azaz a 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE és 97176/REE hivatkozási számú számlákat, amelyek végösszege 80 501 938 ITL. Továbbá figyelembe vette az Acentro által 1997-ben megküldött részletes elszámolási jegyzéken szereplő számlákat, amelyek ez utóbbi részére nem kerültek kiegyenlítésre, és amelyek végösszege 54 367 200 ITL volt. Így arra a következtetésre jutott, hogy követelésének egyenlege 26 134 738 ITL (13 497,46 euró), tehát az Euratomnak az Acentróval szemben ezzel megegyező összegű követelése áll fenn.

15 A Bizottság 2002. május 31-i tértivevényes ajánlott levelében értesítette az Acentrót ezen eredményről, és felszólította, hogy a fent említett levél kézhezvételétől számított tizenöt napon belül 13 497,46 eurót fizessen meg.

16 Az Acentro 2002. június 10-i levelében értesítette a Bizottságot, hogy a szóban forgó tartozás kiegyenlítését visszautasítja, mivel úgy véli, hogy ezt az összeget be lehetne számítani az Euratommal szemben fennálló, a 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés végrehajtása során keletkezett követelésébe.

17 A Bizottság 2002. november 11-i tértivevényes levelében 13 497,46 euró megfizetését követelte az Acentrótól.

18 Az Acentro 2002. november 20-i levelében válaszolt a Bizottság 2002. november 11-i levelére. Megismételte álláspontját, és fenntartotta a szóban forgó tartozás kiegyenlítésének visszautasítását.

19 A Bizottság 2004. január 20-i tértivevényes levelében újra felhívta az Acentrót a 13 497,46 euró megfizetésére.

20 Tekintettel arra, hogy az Acentro semmiféle választ nem adott ezen utolsó levélre, a Bizottság megbízott egy olasz ügyvédet a véleménye szerint őt megillető tartozás összegének megfizettetésére. Mivel a helyzet nem változott, és az Euratom Acentróval szemben fennálló követelését nem sikerült behajtani, a Bizottság úgy döntött, hogy a szerződés 15. cikkében szereplő választottbírósági kikötés értelmében keresetet nyújt be a Törvényszékhez.

Eljárás és a felek kérelmei

21 A Törvényszék Hivatalához 2008. október 10-én benyújtott keresetlevelével a Bizottság az EAK 153. cikk alapján megindította a jelen keresetet.

22 A 2010. február 11-i tárgyaláson a Törvényszék meghallgatta a felek szóbeli előadásait és az általa feltett kérdésekre adott válaszaikat.

23 A tárgyaláson a Bizottság kérte a szóban forgó követeléssel kapcsolatos bizonyos kiegészítő dokumentumoknak az ügy irataihoz történő csatolásának engedélyezését. Az Acentro ellenezte azt. A dokumentumokat nem csatolták az ügy irataihoz.

24 A Bizottság keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– kötelezze az Acentrót 13 497,46 euró tőketartozás megfizetésére;

– kötelezze az Acentrót 2278,55 euró késedelmi kamat megfizetésére, amely a jelen keresetlevél benyújtásának időpontjában esedékes, valamint azon késedelmi kamat megfizetésére, amely a jelen keresetlevél benyújtását követően a tőke tényleges kifizetéséig válik esedékessé, és amely utólag, az olasz jognak megfelelően megállapított kamatmérték alapján kerül kiszámításra;

– kötelezze az Acentrót a jelen keresetlevél benyújtásakor esedékes késedelmi kamat után fizetendő késedelmi kamat megfizetésére, amely utólag, az előbbi kamat megfizetésének időpontjában az olasz jog által megállapított kamatmérték alapján kerül kiszámításra;

– az Acentrót kötelezze a költségek viselésére.

25 Az Acentro azt kéri, hogy a Törvényszék:

– állapítsa meg és mondja ki a joghatósági kikötés létezésének hiányát, érvénytelenségét, de mindenesetre hatástalanságát, következésképpen a keresetet, mint elfogadhatatlant, utasítsa el;

– a Bizottság vele szemben megfogalmazott valamennyi kérelmét utasítsa el;

– a Bizottságot kötelezze az eljárási költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

26 Az Acentro, anélkül hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 114. cikke alapján formálisan elfogadhatatlansági kifogást emelt volna, a Törvényszék hatáskörének hiányára hivatkozva, vitatja a kereset elfogadhatóságát.

27 Az Acentro arra hivatkozik, hogy a szerződés 15.2. cikkében említett kikötés, amely az Európai Közösségek Bíróságát ruházza fel kizárólagos hatáskörrel, a szerződés megkötésekor nem képezte külön írásbeli jóváhagyás tárgyát, ennélfogva a szerződés alapján, az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikkére hivatkozva, ezen kikötés érvénytelen, ami magával vonja a Törvényszék hatáskörének hiányát és következésképpen a kereset elfogadhatatlanságát.

28 A Bizottság úgy véli, hogy a szerződés 15.2. cikkében említett kikötésnek nem kellene az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikkének második bekezdése szerinti formai feltételektől függenie.

29 Először is, a nemzeti jog csupán a szerződés által nem kifejezetten előírt esetekben vagy a szerződés kikötésének értelmezésével kapcsolatos kétség felmerülése esetén válik alkalmazhatóvá. Márpedig a szerződés 15.2. cikkében szereplő kikötés, amely a Bíróságot ruházza fel kizárólagos hatáskörrel, különösen egyértelmű és világos, annak tartalma és jelentése vonatkozásában semmilyen ésszerű kétség nem merülhet fel.

30 Másodszor, az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikkének második bekezdése nem alkalmazható a jelen esetben. E tekintetben a Bizottság elsősorban úgy véli, hogy az EAK 153. cikk nem követeli meg a választottbírósági kikötések írásban történő külön jóváhagyását. Véleménye szerint az olyan nemzeti rendelkezés, amely a szóban forgó kikötés külön jogi aktusban történő kifejezett megfogalmazását követeli meg, elkerülhetetlenül ellentétes lenne az Euratom-Szerződés – amely elsőbbséget élvez a nemzeti joggal szemben – említett rendelkezésének szövegével és szellemével. Másodsorban, a Corte suprema di cassazione (Semmítőszék) szerint a külön írásos jóváhagyás nem követelhető meg a jelen esethez hasonló nyilvános kiválasztási eljárások alapján közintézményekkel kötött közbeszerzési szerződések esetén. Harmadsorban, ezen külön írásos jóváhagyás csupán a szerződő felek közötti nyilvánvaló aránytalansággal jellemezhető helyzetekben alkalmazható. A Bizottság szerint egyértelmű, hogy a szerződés a klasszikus „business to business" (B2B) üzleti kapcsolat jellemzőivel bír, amelyhez a felek a tárgyalások tétjével teljes mértékben tisztában lévő szakemberek közötti tárgyalások eredményeként jutottak el.

31 Harmadszor, a Bizottság arra hivatkozik, hogy amennyiben úgy kell tekinteni, hogy nem csupán a nemzeti jog, hanem az olasz polgári törvénykönyv 1341. cikkének második bekezdése szerinti különleges rendelkezés is alkalmazandó a szerződésben előírtakra, amit egyébként a Bizottság vitat, az Acentro teljesen mértékben és feltétel nélkül beleegyezett a pályázati felhívást követő tárgyalások során a választottbírósági kikötés szerződésbe történő beiktatásába.

A Törvényszék álláspontja

32 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a Törvényszék hatásköreit, mint ahogyan azt a Bíróság alapokmányának 51. cikke pontosítja, az EK 225. cikk és az EAK 140. A. cikk sorolja fel. E rendelkezések alkalmazásával a Törvényszék csupán választottbírósági kikötés értelmében rendelkezik hatáskörrel a hozzá benyújtott szerződéses

kapcsolatokból származó jogviták eldöntésére. Ez a választottbírósági kikötésre alapozott hatáskör eltér az általános szabályoktól, következésképpen megszorítóan kell értelmezni (a Bíróság 426/85. sz., Bizottság kontra Zoubek ügyben 1986. december 18-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 4057. o.] 11. pontja).

33 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az uniós bíróságok választottbírósági kikötésen alapuló hatásköre valamely szerződéssel kapcsolatos jogvitában kizárólag az EK 238. cikk vagy az EAK 153. cikk rendelkezései és a választottbírósági kikötés szövege alapján értékelhető anélkül, hogy a közösségi bíróságokkal szemben hivatkozni lehetne a hatáskörük gyakorlását állítólagosan akadályozó nemzeti jogi rendelkezésekre (a Bíróság C-209/90. sz., Bizottság kontra Feilhauer ügyben 1992. április 8-án hozott ítéletének [EBHT 1992., I-2613. o.] 13. pontja és a Bíróság C-299/93. sz., Bauer kontra Bizottság ügyben 1995. április 6-án hozott ítéletének [EBHT 1995., I-839.o.] 11. pontja).

34 A jelen ügyben a szerződés az EAK 153. cikk értelmében joghatósági kikötést tartalmaz az uniós bíróságok javára.

35 A szerződést 1990. április 6-án írták alá. A választottbírósági kikötést azonban a Bizottság szerződéses partnere nem írta alá másodszor, külön jogi aktusban.

36 Ugyanakkor, annak ellenére, hogy a szerződésre alkalmazandó nemzeti jog megköveteli a különleges jóváhagyást, annak hiánya nem teszi lehetővé a szóban forgó választottbírósági kikötés érvénytelenítését.

37 A fenti 33. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból ugyanis az következik, hogy amennyiben az olyan szerződésre, amely az EK 238. cikk vagy EAK 153. cikk értelmében vett választottbírósági kikötést tartalmaz, a nemzeti jog az irányadó, ahogyan

azt az említett szerződésben is kikötötték, akkor az uniós bíróság hatáskörét csupán a szóban forgó Szerződés és a választottbírósági kikötés rendelkezései szabályozzák. Márpedig a nemzeti jog nem akadályozhatja az uniós bíróság illetékességét. Ezen ítélkezési gyakorlat a jelen ügyben is alkalmazandó, amelyben maga a szerződés köti ki a különleges írásbeli hozzájárulást.

38 Az előző megállapításokból és ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EAK 153. cikk és a szerződés 15.2. cikke alapján a Törvényszéknek van hatásköre a jelen jogvitában dönteni.

Az ügy érdeméről

A tőketartozás összegének megfizetésére irányuló kérelemről

– A felek érvei

39 A Bizottság úgy véli, hogy az Euratomot megillető 13 497,46 euró összegű követelés fennállása a szerződés rendelkezéseivel kapcsolatosan kellően bizonyított, ennélfogva az nem vitatott, rögzített összegű és esedékes követelésnek tűnik. Ráadásul az olasz polgári törvénykönyv 1219. cikke első bekezdésének megfelelően az Acentro szabályos felszólítást kapott.

40 A Bizottság magyarázata szerint a szóban forgó követelés kiszámítására a birtokában lévő, a szerződés 7. cikke alapján az Acentro háromféle tartozására, azaz a nemzetközi légi jegyértékesítésre kivetett 3%-os jutalékra (a 97182/REE hivatkozási számú, az 1996. október 1-jétől 1997. március 31-ig tartó időszakra kiállított számla), az isprai létesítmény helyiségeinek rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos költségekre (a 97170/REE hivatkozási számú, az 1996. szeptember 1-jétől 1997. március 31-ig tartó időszakra kiállított számla), és a szokásos működési költségekre (nagyrészt az Acentrót terhelő telefonköltségeket tartalmazó, a 97171/REE, 97172/REE, 97173/REE, 97174/REE, 97175/REE és 97176/REE hivatkozási számú, az 1997. március hónapra és az 1996. január és március közötti, valamint az 1996. május és június közötti időszakokkal kapcsolatos számlák) vonatkozó számlákat használta fel.

41 Az Acentro azon érvére válaszul, amely szerint a Bizottság a telefonszámlák vonatkozásában nem szolgáltatott elegendő alátámasztó bizonyítékot, a Bizottság arra hivatkozik, hogy a számlázás a szerződés 8. cikke rendelkezéseinek megfelelően történt, és az Acentro e tekintetben soha nem tett semmiféle kifogást. Hozzáteszi, hogy az Acentro soha nem vitatta az előző pontban említett nyolc számla, beleértve a telefonszámlák tartalmát sem.

42 Ráadásul a jelen ügyben fontos szerepet játszik az eltelt időtartam. E tekintetben a Bizottság rámutat, hogy az olasz jog szerint a szerződéssel kapcsolatos számlák kötelező megőrzési ideje polgári jogi célokra 10 év, adójogi célokra pedig 5 év. Ennélfogva a Bizottság óvatosságáról tanúskodik, hogy a könyvelési adatokat az olasz jog által megkövetelt időtartamnál hosszabb ideig őrizte meg.

43 A Bizottság álláspontja szerint, tekintettel az Acentro hosszú reakcióidejére, az egyedüli olyan adatok, amelyekből egyértelműen és dokumentálható módon következtetni lehetett a szerződéshez kapcsolódó pénzügyi mozgások keretein belül az eszköz- és kötelezettségsorokra, eltűntek, illetve a tényállás után 12 évvel nehéz újra rekonstruálni azokat.

44 Ugyanígy, tekintettel arra, hogy az Acentro az isprai létesítmény helyiségeiben telefonközpontot alkalmazott a feladatainak ellátásához szükséges beszélgetésekhez, az akkor igénybe vett szolgáltatótól a telefonforgalommal kapcsolatos adatok beszerzése komoly nehézségekbe ütközne. Ez a döntés azt vonta maga után, hogy az Acentro e szolgáltatások használatára vonatkozó költségeit külön kellett számlázni. Az adatkezelésre és a magánélet védelmére alkalmazandó közösségi és nemzeti szabályozásnak megfelelően a szóban forgó adatokat nem lehetett hosszú ideig megőrizni.

45 Ezenkívül a Bizottság az Acentróval történő levelezésére hivatkozva hangsúlyozza, hogy a szóban forgó követelés fennállását az Acentro soha nem vitatta, és e tekintetben ahhoz ragaszkodott, hogy az említett követelésbe egy másik, a 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés értelmében a Bizottsággal szemben fennálló állítólagos követelését be kell számítani. Márpedig a Bizottság szerint az ilyen beszámítás szükségszerűen feltételezi, hogy az Acentro elismerte a Bizottság felé fennálló tartozásai összegét.

46 A beszámítás tekintetében a Bizottság, amely a 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés teljesítéséből származóan semmiféle adósságot nem ismer el az Acentróval szemben, előadja, hogy az olasz polgári törvénykönyv 1241. cikke és az olasz polgári törvénykönyv 1242. cikke első bekezdésének megfelelően az Acentro által javasolt beszámítás csak abban az esetben működhet, ha két személy egymásnak adósa, és kölcsönös adósságaik nem vitatottak, rögzített összegűek és esedékesek. A Bizottság szerint jelen esetben nem ez a helyzet, tekintettel arra, hogy az első követelés az Euratom részéről az Acentróval szemben áll fenn, ugyanakkor az Acentro állítólagos követelése az Európai Közösséggel, azaz az Euratomtól eltérő jogi személlyel szemben áll fenn.

47 Az Acentro emlékeztet arra, hogy az olasz polgári törvénykönyv 2697. cikke által meghatározott bizonyítási tehernek megfelelően az állítólagos hitelezőnek kell a követelését bizonyítania. E tekintetben rámutat, hogy a Bizottság által hivatkozott, a követelései alapjául szolgáló számlák nem bizonyítják kellően a követelést és még kevésbé annak rögzített összegű és esedékes mivoltát. Különösen azok a számlák,

amelyek alapján a Bizottság a telefonköltségek visszatérítését követelte, nem tartalmaznak semmiféle olyan igazoló dokumentumot, amely lehetővé tenné e követelés megalapozottságának ellenőrzését.

48 Az Acentro a Bizottság azon érvét is vitatja, amely szerint az 1997. szeptember 12-i levele az adósság elismerését jelenti, mivel e levél megfogalmazásakor az Acentro úgy vélte, hogy a szóban forgó adósságot be lehetne számítani a 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés teljesítéséből fakadó, a Bizottsággal szemben fennálló követelésébe.

– A Törvényszék álláspontja

49 Előzetesen meg kell állapítani, hogy az olasz polgári törvénykönyv 2697. cikke szerint a hitelezőnek kell bizonyítania jogosultságának alapját. Ebben az ügyben a Bizottság szerződéses viszony keretében elküldött nyolc számlára alapozta az Euratom Acentro felé fennálló követelését.

50 Azt is meg kell állapítani, hogy a szóban forgó követelés fennállásának vitatására az Acentro lényegében csupán azt hangsúlyozza, hogy azok a számlák, amelyek alapján a Bizottság a telefonköltségek visszatérítését követelte, nem tartalmaznak semmiféle igazoló dokumentumot, amely lehetővé tenné e követelés megalapozottságának ellenőrzését.

51 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a szerződés szerint az Acentro választhatott, hogy az isprai létesítmény helyiségeiben telefonközpontot alkalmaz a feladatai elvégzéséhez szükséges beszélgetésekhez (a szerződés 5.2. cikkének második bekezdése), vagy kötelezettségei teljesítéséhez közvetlenül a szolgáltatónak fizetve, saját költségére

aktiválja és tartja fenn a szükséges telefon-, telex- és faxvonalakat (a szerződés 5. és 7. cikke). Az Acentro akkor az általa nyújtandó szolgáltatáshoz szükséges beszélgetések céljára az isprai létesítmény helyiségeihez tartozó telefonközpont és a Bizottság szolgálatainak használatát választotta.

52 Ez a választás magával vonta azt, hogy az Acentro által igénybe vett e szolgáltatásokhoz kapcsolódó költségeket külön kellett kiszámlázni. Az isprai létesítmény helyiségeinek műszaki szolgálata a telefonos szolgáltató által kiadott telefonbeszélgetések listáit áttekintve ugyanis kigyűjtötte az Acentro által kezdeményezett telefonhívásokat, kiszámította az ennek megfelelő összeget, és az információt továbbította a pénzügyi szolgálatnak, amely kiállította a számlát, és az említett telefonbeszélgetések listáját is mellékelve, megküldte azt az Acentro részére.

53 Ily módon meg kell állapítani, hogy a számlázás a szerződés 8. cikke rendelkezéseinek megfelelően történt, és hogy az Acentro a szerződés időtartama alatt soha nem vitatta ezt az eljárást.

54 Emellett meg kell állapítani, hogy az iratok szerint semmi sem bizonyítja, hogy a szóban forgó időszakban az Acentro vitatta a Bizottság által a részére megküldött szóban forgó számlákat, illetve az azokat követő fizetési emlékeztetőket.

55 Ellenkezőleg, az iratokból kiderül, hogy az Acentro az igényelt összegek kifogásolása vagy a szóban forgó számlákkal kapcsolatos magyarázatkérés helyett arra hívta fel a Bizottságot, hogy ezt az adósságát egy másik szerződés, a 96-0781.11. sz. Phare szolgáltatói szerződés végrehajtásából eredő, a Bizottság felé fennálló állítólagos követelésébe számítsa be.

56 Függetlenül attól a kérdéstől, hogy az Acentro és a Bizottság egymásnak adósai-e, vagy hogy akadályt jelent-e az Acentro által javasolt beszámítás tekintetében az a tény,

mely szerint az Acentro által kötött szerződések két különböző Közösséggel kerültek aláírásra, azaz az Európai Közösséggel a 96-0781.00. sz. Phare szolgáltatói szerződés keretein belül és az Euratommal a szerződés keretein belül, meg kell állapítani, hogy az ilyen válasz önmagában nem elegendő a szóban forgó számlák kifogásolására.

57 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság és az Acentro közötti szerződéses viszonyokat az olasz jog szerint a jóhiszeműség vezérelte. Ezen elv magával vonja, hogy amennyiben az egyik fél, jelen ügyben az Acentro vitat egy vagy több számlát vagy a számlák bizonyos elemeit, köteles ésszerű határidőn belül erről a másik felet, jelen esetben a Bizottságot értesíteni.

58 Ennélfogva az Acentrónak kellett volna az adott időszakban a szóban forgó számlákhoz kapcsolódóan magyarázatokat és részletezést kérnie, amit elmulasztott.

59 Így helyt kell adni a Bizottság azon kérelmének, amely az Acentro 13 497,46 euró tőke megfizetésére való kötelezésére irányul, amely összeg az Euratomnak a szerződés végrehajtása folytán az Acentróval szemben fennálló követelésének felel meg.

A késedelmi kamattal kapcsolatos kérelmekről

– A felek érvei

60 A Bizottság fenntartja, hogy a késedelmi kamat számításának kezdő időpontja 2002. június 25. Arra hivatkozik, hogy azon időpont, amikor az Acentrót felszólította a tőke kifizetésére és 2008. október 10., a keresetlevél benyújtásának időpontja közötti időszakra a késedelmi kamat összege az alkalmazandó törvényes kamatlábbal számítva 2278,55 euró.

61 A Bizottság szerint a jelen keresetlevél benyújtását követően a tőke tényleges kifizetéséig esedékessé váló késedelmi kamatot külön, az olasz jog által megállapított kamatmérték alapján kell kiszámítani.

62 Végül, az olasz polgári törvénykönyv 1283. cikkére hivatkozva, a Bizottság kiegészítő késedelmi kamatot is követel. Ezen kamatot szintén külön, az esedékes kamat tényleges kifizetésének időpontja és az olasz jog által meghatározott kamatmérték alapján kell kiszámítani.

63 Az Acentro e kérdés kapcsán nem adott elő érveket.

– A Törvényszék álláspontja

64 Ahogyan a fenti 59. pontból is kitűnik, a Bizottság fizetési kérelmének helyt kell adni a 13 497,46 euró tőke követelése tekintetében.

65 A kamatok tekintetében meg kell állapítani, hogy a Bizottság 2002. május 31-i levelében jelezte, hogy a tőkekövetelés a fent említett levél kézhezvételétől számított 15 napon belül fizetendő. Ezt a levelet az Acentro legkésőbb 2002. június 10-én megkapta.

66 Szerződéses kamatláb meghatározása hiányában, és mivel a szóban forgó szerződésre az olasz jog az irányadó, az olasz jogi szabályozás releváns rendelkezéseit és az ott meghatározott késedelmi kamatokat kell alkalmazni.

67 Az olasz jog, pontosabban az olasz polgári törvénykönyv 1224. cikkének értelmében a hitelező nemfizetés esetén, anélkül hogy igazolnia kellene kárát, követelheti a törvényben meghatározott késedelmi kamatokat.

68 Ráadásul, az olasz polgári törvénykönyv 1283. cikkének értelmében a hitelező kiegészítő késedelmi kamatokat követelhet az eljárást megindító irat benyújtásának időpontjától, amennyiben a követelt kamat legalább hat hónapra vonatkozik.

69 Az olasz polgári törvénykönyv 1284. cikke szerint:

„Az alkalmazandó éves törvényes kamatláb 3%-ban kerül meghatározásra. A pénzügyminiszter kezdeményezésére a kamatláb alkalmazását megelőző év december 15. előtt a *Gazzetta ufficiale della Repubblica Italianában* (az Olasz Köztársaság Hivatalos Lapja) kihirdetett rendelettel annak értékét a tizenkét hónapnál rövidebb lejáratú államkötvények éves bruttó hozama alapján és az adott évre vonatkozó infláció mértékének figyelembevételével évente módosítani lehet. Amennyiben december 15. előtt nem kerül meghatározásra új kamatláb, az a következő évben változatlan marad [...]”

70 Márpedig ezt a kamatlábat a *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* 290. számában 2001. december 14-én kihirdetett 2001. december 11-i miniszteri rendelet 3%-ban határozta meg, és ezt kellett alkalmazni a 2002. és 2003. évben is. E kamatlábat a *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* 286. számában 2003. december 10-én kihirdetett 2003. december 1-jei miniszteri rendelet módosította, amely azt 2004. január 1-jétől 2,5%-ban határozta meg, és 2004-től 2007-ig kellett alkalmazni.

A *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* 291. számában 2007. december 15-én kihirdetett 2007. december 12-i miniszteri rendelet a kamatlábat 2008. január 1-jétől 3%-ban határozta meg.

71 Mint ahogyan az a fenti 65. pontban rögzítésre került, a jelen ügy vonatkozásában a felszólító levelet az Acentro legkésőbb 2002. június 10-én megkapta. Következésképpen a tizenöt napos határidő 2002. június 25-én lejárt. Tehát a késedelmi kamatok számítása ezen időponttól kezdődik.

72 Következésképpen az Acentro által megfizetendő késedelmi kamatok végösszege az eljárást megindító irat benyújtása időpontjában 2278,55 euró.

73 Ennélfogva kötelezni kell az Acentrót, hogy fizessen meg a Bizottság részére 13 497,46 euró tőkeösszeget, a jelen keresetlevél benyújtásának időpontjáig (2008. október 10.) járó 2278,55 euró késedelmi kamatot, valamint ezen összegek után a hatályos kamatláb alapján 2008. október 10-től a tőkeösszeg teljes megfizetésének időpontjáig számított késedelmi kamatot.

Az eljárási költségekről

74 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel az alperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék kötelezi az Acentro Turismo SpA-t, hogy fizessen az Európai Bizottság részére 13 497,46 euró tőkeösszeget, a kereset benyújtásának időpontjáig járó 2278,55 euró késedelmi kamatot, valamint ezen összegek után a hatályos kamatláb alapján 2008. október 10-től a tőkeösszeg teljes megfizetésének időpontjáig számított késedelmi kamatot.

2) A Törvényszék az Acentro Turismót kötelezi a költségek viselésére.

Martins Ribeiro Papasavvas Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. december 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások